

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרָשַׁת תְּצַוָּה י"ב אָדָר א', ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / רַבִּיעִי עִם רַש"י

כַּעַת שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים כִּי צַד לְהַכִּין אֶת הַבְּגָדִים הַמִּיְחָדִים לַכַּהֲנִים. ה' מְלַמֵּד אֶת מֹשֶׁה אֵיךְ לְהַכִּין אֶת הַכַּהֲנִים לְעִבּוּדָה בְּמַהֲלֶךְ חֲנֻכַּת הַמִּשְׁכָּן.

מֹשֶׁה צָרִיךְ לְקַחֵת שׁוֹר וּשְׁנֵי אֵילִים לְקַרְבָּנוֹת וּלְהַכִּין שְׁלוֹשָׁה סוּגִים שׁוֹנִים שֶׁל מִצָּה / רְקִיקִים: עֶשְׂרֵה רְקִיקִים שֶׁבָּהֶם הַבָּצֵק מֵרֵתַח, נֶאֱפָה, וּלְבַסּוֹף מִטְּגֵן. עֶשְׂרֵה שֶׁבָּהֶם הַבָּצֵק מְעֵרֵב בְּשֶׁמֶן, וְעֶשְׂרֵה שֶׁהַשֶּׁמֶן מְרוּיחַ עֲלֵיהֶם בְּצוּרָה שֶׁל כ' אַחֲרֵי שֶׁנֶּאֱפָה. לְשֵׁים אֶת כָּל הַרְקִיקִים בְּתוֹךְ סֵל וּמְבִיאִים אוֹתָם יַחַד עִם הַקְּרָבָנוֹת לְחֹצֵר הַמִּשְׁכָּן. אַהֲרֹן וְהַכַּהֲנִים הָאֲחֵרִים צָרִיכִים לְטַבֵּל בַּמָּקוּהָ וּמֹשֶׁה צָרִיךְ לְהַלְבִּישׁ אֶת אַהֲרֹן בְּבִגְדֵי שֶׁל הַכַּהֵן הַגָּדוֹל.

מֹשֶׁה יִתְחִיל לְהַכִּין לְשִׁמוּשׁ אֶת כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי מְשִׁיחָתָם בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה. בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה מוֹשְׁחִים גַּם אֶת אַהֲרֹן בְּצוּרַת הָאוֹת כ', בְּדוּמָה לְצוּרַת הַמְּשִׁיחָה שֶׁל הַשֶּׁמֶן עַל הַרְקִיקִים. מֹשֶׁה צָרִיךְ לְהַבִּיא אֶת הַבְּהֵמוֹת לְקַרְבָּנוֹת עִבּוֹר הַכַּהֲנִים וּלְשׂוֹרָף אוֹתָם עַל הַמִּזְבֵּחַ.

תְּהֵלִים / יוֹם י"ב לַחֹדֶשׁ פְּרָקִים ס"ו- ס"ח

הַפָּרֶק הָרֵאשׁוֹן בְּתֵהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם, פָּרֶק ס"ו הוּא עַל הָאֹפֶן שֶׁבּוּ נוֹדָה לָהּ כְּשִׁיחֲזִיר אֶת כָּל הַיְהוּדִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַפָּסוּק הָרֵאשׁוֹן אוֹמֵר שֶׁזֶהוּ שִׁיר - "הָרִיעוּ לְאֱלוֹקִים כָּל הָאָרֶץ" - בְּשִׁמְשִׁיחַ יְבוֹא כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם יֵאֱמִינוּ בָּהּ.

כְּדֵי שֶׁזֶה יִקְרָה בְּקִרְבֵּנוּ, עָלֵינוּ לְדַאֵג שֶׁגַם הַגּוֹיִים יִדְעוּ עַל שֶׁבַע מִצְוֹת בְּנֵי נֹחַ, שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתָם לְהֶאֱמִין בָּהּ.

תניא / לקוטי אמרים פרק כ"ט - (י"ב אדר א' שנה מעוברת)

לומדים כיצד להתפטר מהטמטום, כדי שאור הנשמה יוכל להאיר בלבנו ולתת לנו להתלהב מאלוקות שהנשמה שלנו מכירה. אנו עושים זאת על ידי מחשבה עד כמה הגוף נחות, כדי שלא יוכל לחסם עוד את הנשמה.

הגוף שלנו איננו מאד רוחני. הוא יכול לרצות דברים שהם אסורים לחלוטין, אפילו שביננו לא יעשה אותם בפעל). זה מראה לנו עד כמה הגוף שלנו נחות באמת. בהמות אף פעם לא ירצו לעשות משהו שה' לא מרשה (כמו הספורים על הצדיקים בגוב האריות ועוד). אבל אדם, יכול לרצות משהו שאסור. לכן אסור לנו "להחזיק" מעצמנו.

היום יום / י"ב אדר א'

בשמסתכלים סביבנו, רואים הרבה אנשים חשובים ומפרסמים. הם עשירים, נשיאים, או אנשים שטובים בשירה, אומונות או ספורט. אולם מיהו האדם החשוב ביותר? מי שעוזר ליהודים לקיים מצוות. מי שנותן צדקה, או מלמד ילדים יהודים, או יוצא למבצעים. אלו הדברים החשובים באמת והאנשים המפרסמים באמת והם מקבלים הרבה ברכות מה' על הטוב שהם עושים.

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ו

בספר המצוות היום, לומדים את אותה מצוה שוב - **מצות עשה רמ"ו** - בית דין צריך לשפוט בדיני כספים, על פי דיני התורה.

רמב"ם / הלכות טוען ונטען (פרקים ד' ה' ו')

ברמב"ם היום, לומדים עוד הלכות כיצד בית דין צריך לפסק כשאנשים מגיעים ויש ביניהם וכו' על כסף. **פרק ד'** - בית הדין יכול לכפות על אדם להשבע רק אם יודעים במדיק מהו הסכום עליו הם חלוקים ביניהם. לכן אם אדם אומר "אתה חייב לי שקית של סכריות" והאדם השני אומר "רק נתת לי עשר סכריות" הרי שאז לא נשבעים שבועה, היות ולא יודעים כמה סכריות הן שקית מלאה. אולם אם אדם אחד אומר "אתה חייב לי שקית סכריות מלאה עד הסוף" והאדם השני אומר "זה ה'ה מלא רק עד לסימן באשר נתת לי את השקית", הרי שהשני חייב שבועה. **פרק ה'** - מלמד מתי אין צריך להשבע על פי תורה, אולם חכמים אומרים שיש להשבע שבועה מסוג אחר הנקראת "שבועת הסת". על פי תורה לא נשבעים שבועה על אדמה: למשל שדה, עבדים, שטרי חובות או הקדש. לכן אם אדם אומר "מכרתי לי שתי שדות" והאדם השני אומר "מכרתי לך רק שדה אחת" עליו להשבע שבועת הסת. **פרק ו'** - בפרק הזה הרמב"ם מדבר על כיצד בית הדין בודק שאדם דובר אמת בפני בית הדין. חלק מההלכות מלמדות על מה קורה אם נראה שאדם משקר. אם האדם משקר, בית הדין לא יכול לקבל את השבועה שלו ושלא ישלם. הוא צריך לשלם בכל מקרה.

אדם נחשב שקרן בעיני בית הדין, אם הוא אומר דבר שקר לפניהם, ואדם אחר הביא שני אנשים –
עדים, שראו שמה שקרה, היה הפוך.

זרכי החסידות / הלכות ומנהגים

ברכת הגומל, היא ברכה שמברך אדם בשה' הציל אותו ממצב מסכן. הברכה הזו נאמרת במהלך קריאת התורה. ישנם ארבעה מקרים בהם אדם צריך לברך ברכה זו.

1. אדם שהבריא ממחלה מסכנת.
2. אדם שיצא ממאסר.
3. אדם שעבר את הים.
4. אדם שעבר את המדבר.

אם אדם צריך לברך ברכת הגומל, ישנם עוד כמה דברים שעליו לעשות.

הרבי כתב במכתב (זאת חנכה תשכ"ז) שבשולחן ערוך האדמו"ר הזקן כתוב, שתכף ומיד עוד לפני ברכת הגומל, יש לומר את פרשת קרבן התודה (ובלבד שזה במשך היום, היות ואת קרבן תודה יכלו להקריב רק במהלך היום).

מי שצריך לברך הגומל גם יתן צדקה מיחדת למען הקהלה. הרבי אומר שלמרות שאנשים לא תמיד קימו מנהג זה, זה רעיון טוב להתחיל ולקיים את המנהג.

וכפי שכתב האדמו"ר הזקן במכתבו בשיצא ממאסר (אגרת קטנת) בשה' עושה חסד לאדם הדבר צריך לגרם לו לחוש ענוה והוא יכול להראות את הענוה שלו באמצעות עשית חסד לאחרים.

תפלה / נפילת אפיים

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

שלושת הקטעים הראשונים של תחנון הם ודוי, י"ג מדות הרחמים ונפילת אפיים. (אומרים פרק כ"ה בתהלים כאשר המצח שעון על הזרוע). מכופפים את הראש ומסתירים את הפנים עם הזרוע. אחד הדברים שזה מוכיח הוא רעיון מסירות נפש, שמוכנים לתת את נפשנו לה'.

הפסוק הראשון של פרק כ"ה מתחיל במלים "לדוד אליך ה' נפשי אשא". האדמו"ר הזקן מסביר בתניא שזה מראה שיהודי רוצה שכל הכחות שלו יהיו קשורים לה'.

המחשבות והמלים יהיו קשורים למחשבות ומלים של ה' באמצעות למוד תורה. ההתנהגות שלו תהיה קשורה להנהגתו של ה' על ידי התנהגות טובה לאחרים. אמירת הפרק הזה מסייעת שהלמוד וגמילות החסדים אחרי התפלה יהיו בכונה הראויה - להיות קשורים לה' ולקיים את רצונו.

(ראה תניא פרק מ"א ואגרת התשובה פרק י')